

**CUESTIONES DE
ACTUALIDAD
DESDE LA
ÓPTICA DE
EXPERTOS
UNIVERSITARIOS**

COORDINACIÓN

Sebastià Serra i
Busquets♦
Antoni Vives
Reus♦
Rafel Puigserver
Pou (CEDOC-UIB)

► TEMA

Salut i relacions internacionals

L'accés a les vacunes, tant per part dels països occidentals com aquells que estan en vies de desenvolupament, ha posat de manifest la importància que tenen per als estats de comptar amb uns serveis exteriors i diplomàtics diversos i eficients que permetin treballar conjuntament per aconseguir els seus propòsits.

Paradiplomàcia

♦♦ Josep Maria Buades *

A mitjan segle XVII, després de la Guerra dels Trenta Anys, s'establiren les bases del dret internacional. La diplomàcia anà adquirint major pes en la comunicació entre les entitats sobiranes, en un primer moment les monarquies i posteriorment els estats nacionals. Protocols, immunitats de delegacions (individus i seus) i processos per a la redacció, signatura i,

si és el cas, denúncia de tractats internacionals generaren un corpus de regles que encara avui s'ensenyen al que volen accedir al cos diplomàtic.

Tot i el caràcter encara imprescindible de l'activitat diplomàtica, després de la II Guerra Mundial les relacions internacionals guanyaren complexitat amb la participació d'altres subjectes no sobirans. Així, governs regionals i municipals, però també entitats privades, com empreses multinacionals i ONG, participaren de manera cada vegada més activa, formant allò que

l'acadèmia anomena paradiplomàcia.

L'activitat paradiplomàtica té l'avantatge de la flexibilitat, tant en els mitjans, que no requereixen les formalitats de la diplomàcia tradicional, com en els objectius, que poden ser molt més concrets que l'abstracta defensa de l'interès nacional. Trobam la paradiplomàcia en activitats tan diverses com l'atracció d'inversions, la divulga-

ció de destinacions turístiques, la promoció comercial, la participació en processos de licitacions internacionals, la defensa dels drets humans o la lluita contra el canvi climàtic, entre d'altres. En aquest darrer any, per mor de la pandèmia de la COVID-19, la paradiplomàcia ha adquirit un major pes en el sector de la salut. Han estat molt actives en el plànol internacional autoritats sanitàries locals, que han hagut de córrer per garantir l'abastiment de medicaments i material hospitalari. També les farmacèutiques han fet tasques paradiplomàtiques en la comercialització de les vacunes.

* Doctor en Història (UIB)

► TEMA

Reactivació del Cor de Dones de la UIB

Mentre es produeix una sortida gradual de la pandèmia provocada per la COVID-19, el Cor de Dones de la UIB recupera, progressivament, el seu calendari d'actuacions (consultable al Facebook @coraluib). El 24 d'abril foren convidades per a actuar a Ondara (Alacant) i el 30 d'abril oferiren un concert a l'església de Montision de Palma.

El Cor de Dones de la Universitat de les Illes Balears

♦♦ Marina Castillo Fuentesal *

La Coral Universitat de les Illes Balears es va fundar durant el curs 1976-1977 pel seu director, Joan Company, i per un grup d'estudiants i professors de la universitat. Des de la seva creació, la Coral s'ha convertit en un referent de la música

de les Illes Balears i ha esdevingut un model de coral en l'àmbit estatal, havent realitzat nombroses actuacions a teatres i auditoris d'Espanya, Amèrica i Europa.

A mesura que passaren els anys, la Coral Universitat de les Illes Balears fou constituïnt diferents corals filials, com són: l'Orfeó Universitat de les Illes Balears; el Cor de Mestres Cantaires de la UIB; la Coral Juvenil de Joventuts Musicals de

Palma; les Corals Infants de Joventuts Musicals de Palma; el Cor de Pares i Mares de la UIB; el Cor de Majors de la UIB; el Poema Harmònic i el Cor de Dones de la UIB.

El Cor de Dones de la UIB es creà durant el curs acadèmic 2016-2017, a proposta de la seva actual directora, Lidia Fernández. Aquesta coral està composta per nou sopranos, sis mezzosopranos i set contralts i, un dels seus objectius és divulgar nous repertoris a veus blanques. La seva activitat s'ha tornat a avivar en els darrers mesos. El Cor de Dones de la UIB fou convidat per l'Ajuntament d'Ondara, amb el suport de la Fundació Baleària, per a participar en el cicle 'La Joia de la cultura', conjuntament amb altres

artistes de les Balears. A més, el passat divendres, el cor femení oferí el concert 'Mítiques! Una celebració musical en femení' a l'església de Montision.

Així doncs, gràcies a la tasca de les diferents corals de la UIB, s'ha conformat un centre de cant coral –amb deu corals filials, integrades per unes quatre-centes persones–; s'han executat labors de recerca i promoció del patrimoni musical illenc i s'ha iniciat una important tasca de divulgació perquè la societat pugui conèixer el ric repertori musical existent a les Illes Balears.

* Doctoranda en Història, Història de l'Art i Geografia i contractada predoctoral Clara Hammerl (UIB)

► TEMA

Noves troballes de l'antiguitat

Un amfiteatre romà similar al Coliseu i les últimes troballes en la necròpoli de Saqqara de ben segur serviran per conèixer encara millor la història d'aquestes dues civilitzacions de l'antiguitat.

Roma y Egipto: a la vanguardia de los descubrimientos históricos recientes

♦♦ Juan María González de la Rosa *

Roma y Egipto se dan la mano para protagonizar los dos hallazgos arqueológicos más importantes de la actualidad arqueológica de Europa. Sobre Roma, se ha descubierto una arena romana de tamaño medio que data entre los años 193 y

235 d.C., en tiempos de la dinastía de los Severos en las ruinas de Mastaura, en Turquía. La estructura se encuentra en buen estado, aunque parcialmente enterrada en una arboleda, y los trabajos para su conservación ya han empezado. El anfiteatro, que los investigadores han comparado con el Coliseo, es el único que se conoce en un estado tan bueno de conservación en Anatolia. Además, el edificio no fue

modificado desde su construcción y conserva su aspecto original, lo que le da un importante valor histórico. Se trata de un anfiteatro de forma circular, de 100 metros de diámetro, 15 metros de altura y podría acoger entre 15.000 y 20.000 espectadores.

En cuanto a Egipto, es sin duda, el gran momento de Saqqara. Se ha descubierto un recinto de momificación conectado con tumbas que señala un tratamiento casi industrial de la muerte (el más importante el templo funerario de la reina

Nearit, la mujer del faraón Te) y un conjunto de ataúdes y sarcófagos realmente asombroso por su cantidad y calidad. Además, se han excavado 52 pozos funerarios de hasta 12 metros de profundidad y en su interior cientos de ataúdes de madera del Imperio Nuevo, talleres para producir ataúdes y otros bienes funerarios, estelas y grabados.

Quizás, dichos hallazgos, puedan constituir la antesala de futuros descubrimientos tan anhelados desde tiempos remotos, como la tumba de Imhotep, arquitecto y visir del gran emperador Djoser, y otros anfiteatros donde conozcamos más historias de los tan aclamados y populares gladiadores y sus bestias. El Mediterráneo, protagonista, una vez más, de la escena arqueológica mundial.

* Graduat en Geografia i Història i Graduat en Història de l'Art (UNED)